

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

CAMERA DEPUTAȚILOR

Parlamentul României adoptă prezenta Lege:

Lege privind regimul juridic al patrimoniului tehnic și industrial

CAPITOLUL I. - Dispoziții generale

Art. 1. - Prezenta lege reglementează regimul juridic general al patrimoniului tehnic și industrial, precum și protejarea acestuia, ca parte a patrimoniului cultural național.

Art. 2. - (1) În înțelesul prezentei legi:

a) *regimul juridic general al patrimoniului tehnic și industrial* cuprinde ansamblul de măsuri științifice, juridice, administrative, financiar-fiscale și tehnice menite să asigure identificarea, inventarierea, conservarea și restaurarea, asigurarea pazei, întreținerea și punerea în valoare bunurilor aparținând acestuia;

b) *patrimoniul tehnic și industrial* este alcătuit din bunurile mobile, imobile și ansambluri ale acestora reprezentând mărturii semnificative ale activităților tehnice și de producție care au stat la baza evoluțiilor socio-economice, de la primele manifestări preindustriale și până în prezent;

c) *arheologia industrială* reprezintă domeniul interdisciplinar al cărui obiect îl constituie studiul patrimoniului industrial precum și al tuturor surselor materiale sau imateriale legate de societatea umană industrială în evoluția sa istorică, de la primele manifestări preindustriale și până în prezent.

Art. 3. - Din patrimoniul tehnic și industrial pot face parte:

- a) construcții industriale în care se păstrează componentele materiale și funcționale ale unei activități tehnice și de producție determinate - ateliere, hale, depozite, turnuri de apă, centrale electrice etc.;
- b) construcții civile - clădiri administrative, religioase, pentru educație, locuințe sau pentru recreere în relație cu producția industrială;
- c) zone de exploatare și prelucrare a resurselor naturale de subsol sau de suprafață - mine, cariere, amenajări hidroenergetice etc.;
- d) construcții pentru transporturi și infrastructuri;

- e) mașini, instalații, linii tehnologice, utilaje, alte componente materiale și/sau ansambluri ale acestora;
- f) peisaje culturale industriale, reprezentând acele teritorii naturale sau urbane în care se conservă toate componentele esențiale ale procesului de producție al uneia sau mai multor activități industriale, inclusiv transformările mediului aduse de respectivele activități;
- g) fonduri documentare publice sau private - proiecte, documentații tehnice, fotografii, înregistrări video și audio, documente juridice, alte documente legate de industrie și tehnică.

CAPITOLUL II. - Protejarea patrimoniului tehnic și industrial

Art. 4. – (1) Ministerul Culturii și Cultelor, serviciile publice deconcentrate ale acestuia și Institutul Național al Monumentelor Istorice elaborează și desfășoară programe pentru identificarea, clasarea, cercetarea și punerea în valoare a bunurilor de patrimoniu tehnic și industrial.

(2) Identificarea bunurilor susceptibile de a face parte din patrimoniul tehnic și industrial se face în baza criteriilor elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

Art. 5. – Bunurile aparținând patrimoniului tehnic și industrial se clasează în categoria patrimoniului cultural mobil, respectiv ca monumente istorice, și sunt inventariate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 6. – (1) Proprietarii și titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra bunurilor susceptibile de a face parte din patrimoniul tehnic și industrial au obligația de a notifica Ministerului Culturii și Cultelor sau serviciile publice deconcentrate ale acestuia, cu privire la deținerea acestora și necesitatea evaluării lor în vederea clasării.

(2) Proprietarii și titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra bunurilor susceptibile de a face parte sau, după caz, care fac parte din patrimoniul tehnic și industrial sunt obligați să permită accesul în sau la acestea și să acorde sprijinul necesar specialiștilor Ministerului Culturii și Cultelor sau ai serviciilor publice deconcentrate ale acestuia în vederea identificării și evaluării bunurilor sau pentru efectuarea procedurilor de clasare, declasare, realizarea de cercetări, relevee, fotografieri etc.

Art. 7. – (1) Intervențiile asupra bunurilor de patrimoniu tehnic și industrial clasate se pot realiza numai în condițiile în care nu este afectată integritatea istorică sau autenticitatea acestora.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, serviciile publice deconcentrate ale acestuia au obligația de interveni, ori de câte ori este necesar, pentru a preveni distrugerea bunurilor de patrimoniu tehnic și industrial clasate.

(3) Casarea și orice intervenție asupra bunurilor de patrimoniu tehnic și industrial se poate face numai cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor, în condițiile legii.

CAPITOLUL III – Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 8. - Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, administrativă, materială, disciplinară, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.

Art. 9. - Prevederile prezentei legi se completează, în mod corespunzător, cu cele ale Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii muzeelor și colecțiilor publice nr. 311/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. - Criteriile și procedura de identificare a bunurilor aparținând patrimoniului industrial vor fi reglementate prin Norme metodologice elaborate în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Această lege a fost adoptată în ședința din..... cu respectarea prevederilor art. 75 alin (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae VĂCĂROIU